

Tíðargreinin verður skrivað av skiftandi fólki, sum ikki dagliga eru knýtt at blaðnum. Evnini eru ymisk, men viðgera øll okkurt evni, sum er viðkomandi fyri tíðina júst nú.

Jákup Mikkelsen
løgtingsmaður

Steðga tunnilsstoppinum

– Eg havi sæð nógvar útlenskar bilførarar í føroyskum leigubílum fara inn í 280 cm breiða holið, har 1.600 bilar koyra hvørt samdøgur. Tað tekur hesum útlendingum 3-4 ferðir so langa tíð at koma gjøgnum holið sum staðkendum bilførarum. Farleiðin norður um Fjall er ein deyðsfella – ein stór landaskomm og skommin hevði ikki fingið loyvi at staðið órørd, um trupuleikin landsfrøðiliga lá nærri Tinganesi, skrivur Jákup Mikkelsen millum annað í tíðargreinini í dag

Seinasta sunnudag vóru tvey ár liðin síðani okkara trafikkmínistari Henrik Old, saman við øðrum góðum fólki, var á Viðareiði við grindaknívini og kubbaði snórin fyri nýggja Viðareiðistunlinum. Hetta var ein hátíðarløta sum øll fegnaðust um. Løgmaður var sjálvandi við. Í samrøðu við KVF sama dag segði løgmaður, at nú stóð nýggi Hvalbiartunnilin næst í bíðirøðini og um 5-6 ár fór at vera koyrandi norður um Fjall gjøgnum nýggjar tunlar. Løgmaður tók kortini tað fyrivarni, at treytin fyri hesum var, at vit framhaldandi høvdu búskaparligan viðvind.

Búskaparligu fyrirteytirnar hava hildið, men tað hava lyftini frá løgmanni avgjørt ikki gjørt. Nú meira enn tvey ár eftir at Henrik Old sveiggjaði grindaknívina á Viðareiði er Hvalbiartunnilin ikki so mikið sum útboðin.

Hóst talið av skrásettum akfør-um er økt í stórum seinastu árinum, so tykjast tað at vera mong í samgonguni sum fegnast um tunnilsstopp og tey siga við ein munn, at einki skal henda í Norðoyggjum, fyrr enn grindaknívurin hevur verið í Hvalba.

Um orð løgmans fyri tveimum árum síðan vóru eftirfarandi, so koyrdu vit norður um Fjall gjøgnum nýggjar tunlar um 3-4 ár. Men so átti arbeiðið eisini at verið ávegis nú.

Samstundis sum landsstýrið hevur sett tunnilsstopp hevur ferðavinnan ment seg í stórum. Eg koyri nógvi í tunlunum norður um Fjall og støðan er ótespilig. Hetta summarið hevur í ólukkumát prógvað tað sum mong hava óttast. Ferðsluteljingarnar hjá Landsverk siga, at ferðslan er methøg. Eg havi sæð nógvar útlenskar bilførarar í føroyskum leigubílum fara inn í 280 cm breiða holið, har 1600 bilar koyra hvørt samdøgur. Tað tekur hesum útlendingum 3-4 ferðir so langa tíð at koma gjøgnum holið sum staðkendum bilførarum. Farleiðin norður um Fjall er ein deyðsfella – ein stór landaskomm og skommin hevði ikki fingið loyvi at staðið órørd, um trupuleikin landsfrøðiliga

»Samstundis sum landsstýrið hevur sett tunnilsstopp hevur ferðavinnan ment seg í stórum. Eg koyri nógvi í tunlunum norður um Fjall og støðan er ótespilig. Hetta summarið hevur í ólukkumát prógvað tað sum mong hava óttast«

lá nærri Tinganesi.

Hóast løgmaður fyri tveimum árum síðani lovaði fólkinum norðan Fjall nýggjar tunlar um 5-6 ár, er snøgt sagt einki hent uttan tað, at Eysturoyartunnilin er komin tvey ár nærri. Og hesin tunnil letur upp um tvey ár. Tá verður ruðuleikin norður um Fjall fullkomin, og tað

er helst bert ein spurningur um tíð, áðrenn hetta fer at kosta mannalív. Men landsstýrið stingur bert høvdið í sandin.

Vit lögdu eitt uppskot fram á ting í vár um framskundan av tunlunum norður um Fjall. Men uppskotið varð felt. Fleiri samgongufólk vóru jalig móttvegis uppskotinum, men

tey settu sítt álít á løgmann, sum skuldi koma við eini loysn. Eisini varð sagt, at løgmaður skuldi kalla allar floksformenninar saman, fyri at fáa eina breiða semju um framskundan av tunnilsloysnini. Og vit hava bíðað í spenningi.

Men einki hoyrdist frá Aksel. Hann skuldi gera sínar "kanningar",

um til bar at framskunda tunlarnar, men har er tøgn. Óivað hevur løgmaður gjørt sínar "kanningar". Kanningin merkir helst, at løgmaður spyr Poul Michelsen og Kristinu Háfoss um tað ber til at framskunda tunlarnar norður um Fjall. Hesi siga sjálvandi "nei", tí økið norðan Fjall er teimum púra óviðkomandi. So er kanningin hjá løgmanni liðug og Aksel situr eftir sum ryssa yvir deyðum fyli.

Løgmaður er ein fittur maður og hann tekur óivað trupuleikan í álvara, men eg havi ein illgruna um, at hann hevur ov lítið at siga í Tinganesi. Har eru tað onnur ið seta dagsskránna.

Samstundis roynir Miðlahúsið sum vant at verja Javnaðarflokkin, og ákærir okkum, sum hava lagt tunnilsuppskotið framaftur á ting, at vilja broyta tunnilsraðfestingina (oddagrein 29/8). Blaðstjórin sigur at vit ætla at broyta raðfestingina og fáa Hvalbiartunnilin afturum í bíðirøðini. Hetta er beinleiðis lygn og tað veit Eiríkur Lindenskov væl! Trupulleikin er ikki, at tunlarnir norður um Fjall standa aftan fyri Hvalbiartunnilin. Trupulleikin er ábyrgdarleysa tunnilsstopp, sum sitandi landsstýrið hevur tryggjað!

Einki landsstýri hevur tósáð so nógvi um tunlar sum nú sitandi landsstýri. Og einki landsstýri hevur gjørt so lítið við at fremja tunnilsgerð sum nú sitandi landsstýri. Tað eru liðin umleið 3½ ár síðan seinasta skotið varð latið av í Viðareiðistunlinum; og Hvalbiartunnilin, sum stóð næst í bíðirøðini, er framvegis ikki útboðin.

Um tunnilspolitikkinn hjá sitandi samgongu er stutt at siga. Tey hava sitið við valdinum í trý ár, men tey hava ikki borað ein einasta metur.

Men nú liggur uppskotið um framskundan av tunlunum norður um Fjall aftur á tingborði. Tey samgongufólk sum feldu uppskotið í vár við tí grundgeving, at løgmaður sat við "loysnini", mugu so aftur finna eina kreativa undanfærslu, um tey einaferð enn ætla at fella uppskotið.

Harvið tryggja tey, at landaskommin og deyðsfellan í Norðoyggjum verður varðveitt.